

ÎN INTERIORUL PĂMÂNTULUI

al doilea tunel

RADU CINAMAR

DAKSHA
aventura cunoașterii

BUCUREȘTI, 2017

CUPRINS

NOTA EDITORULUI	7
ARGUMENT	9
CAPITOLUL 1	
Un șoc puternic: ce înseamnă cu adevărat călătoria spre centrul planetei	23
CAPITOLUL 2	
Marea controversă: pământul plin versus pământul gol în interior	87
CAPITOLUL 3	
Tomassis, rădăcina arhaică	145
CAPITOLUL 4	
Apellos, orașul de <i>crystal</i>	187
CAPITOLUL 5	
Gardianul	227
CAPITOLUL 6	
Portalul magic din Yosemite	255
CAPITOLUL 7	
Centrul planetei și lumea sublimă a Shambalei	283

UN ȘOC PUTERNIC: CE ÎNSEAMNĂ CU ADEVĂRAT CĂLĂTORIA SPRE CENTRUL PLANETEI

NOUA EXPEDIȚIE ÎN interiorul Pământului, la care urma să particip și eu, s-a dovedit o dată în plus a fi o surpriză: Cezar mi-a spus că în călătorie urma să plecăm doar noi doi. Faptul în sine nu era chiar o noutate, deoarece știam că majoritatea deplasărilor prin cel de-al doilea tunel, mai ales în perioada 2008-2012, au fost făcute de el singur. Cezar a evitat să-mi dea informații cu privire la acest subiect, pe care îl considera foarte sensibil. Singura persoană cu care purta discuții în această direcție era generalul Obadea. Totuși, din unele aluzii pe care le-a făcut, mi-am dat seama că se pregătea ceva major și că în timpul expedițiilor sale reușise să stabilească niște legături foarte importante.

Cu minima cunoaștere pe care o aveam la acea vreme, nu mă puteam gândi decât la faptul că într-un fel sau altul Cezar a pătruns în miticul tărâm al Shambalei. Ceea ce am aflat în anii care au urmat, rod al propriei experiențe și din explicațiile pe care le-am primit, a oferit o perspectivă foarte complexă asupra subiectului, care nu poate fi judecat în mod simplist. Nu mă voi referi la principalele lucrări care au apărut pe această temă, începând cu scrierile lui Ossendovski, Roerich, Bernard sau la numeroasele articole

care înfățișează felurite aspecte și fapte stranii despre interiorul gol al Pământului. Toate spun câte ceva, dar nicio descriere nu oferă tabloul de ansamblu și înțelegerea corectă a ceea ce este cu adevărat interiorul planetei noastre.

Pământul plin și Pământul gol la interior

Savanții afirmă pe bună dreptate că nu au posibilitatea să culeagă eşantioane sau mostre pentru studiu de la adâncimi de mii de kilometri și, prin urmare, ei nu pot să emită decât teorii pe baza unor măsurători indirecte. Pe de altă parte, relatările și cărțile care au fost publicate descriu subiectul interiorului gol al Pământului în termeni foarte generali, fără explicații, detalii sau concluzii pertinente.

Totuși, putem face o departajare clară între două idei sau concepții majore: știința contemporană afirmă că planeta este „plină” și are o anumită compoziție solidă, stratificată; pe de altă parte, există un segment al populației care crede că, în realitate, interiorul planetei este gol. Pornind de la această „dispută”, cei din urmă sunt catalogați de știință și de mass-media ca fiind susținători ai unor „teorii conspiraționiste”. Nu este deloc clar care sunt aceste „conspirații” și împotriva cui sunt ele îndreptate, dar frontul comun și dur al științei materialiste și al intereselor statale a reușit să arunce subiectul în derizoriu.

Credibilitatea unui subiect scade atunci când el este făcut să pară ca fiind o glumă și nu punctul de pornire pentru o discuție argumentativă. La fel de bine am putea considera și teoria științei moderne despre structura internă a planetei noastre ca fiind „conspiraționistă”, deoarece ea nu se sprijină pe date și măsurători concrete, ci doar pe aproximații, interpolări și ipoteze. De aceea, a respinge ideea că Pământul este gol la interior nu e o atitudine justă, mai ales atunci când există elemente care pot să o susțină. Unele dintre acestea sunt chiar de notorietate, cum ar fi

Respect pentru oameni și cărți

misterioasa operațiune „Highjump” a Marinei americane în zona Antarcticii, din anul 1947, precum și declarațiile amiralului Byrd care a condus acea vastă expediție militară. Oricât de mult s-ar dori ignorarea sau discreditaarea într-o formă sau alta a acelei expediții sau chiar a amiralului Byrd, faptele sunt totuși fapte și ele au rămas consemnate.

Problema cu interiorul gol al planetei este că acest subiect e considerat tabu de către toate armatele și serviciile secrete ale lumii. El este ridicat la rangul de înalt secret de stat, comparabil doar cu secretul despre civilizațiile extraterestre, datorită implicațiilor ideologice, economice și militare pe care le-ar putea avea dezvăluirea lui. În acest sens politica de negare, de bagatelizare sau de ignorare a ideilor incomode, care exprimă totuși adevărul, a fost considerată cea mai potrivită. Această viziune de „ocultare” a subiectului despre Pământul gol la interior este valabilă mai ales în cazul marilor puteri ale lumii și în mod special al Statelor Unite ale Americii. Dar, dacă în cazul OZN-urilor și al civilizațiilor extraterestre lucrurile sunt clare, chiar dacă ele nu au fost dezvăluite omenirii, în cazul interiorului gol al Pământului nu se cunoaște aproape nimic. Această ignoranță, precum și incapacitatea de a controla fenomenul de pătrundere spre centrul planetei sau de a cunoaște ce se află acolo a dat fiori liderilor militari și politici de-a lungul ultimelor decenii.

În astfel de cazuri, incertitudinea este factorul care deranjează cel mai mult. Aparent, niciunul dintre liderii militari și politici ai lumii nu știe ce anume se găsește în interiorul planetei; cu alte cuvinte, ei nu știu la ce se pot aștepta, dar la un anumit nivel foarte înalt de securitate, unele dintre agențiile de informații cunosc foarte bine anumite „zone de acces” în interior, dintre care cele de la Polul Sud și de la Polul Nord sunt cele mai importante. Statele Unite, Canada și Rusia au programe speciale de

Respect pentru oameni și cărți

monitorizare și studiu, dar ele nu au nicio posibilitate de a controla fenomenul și nici nu îl înțeleg. Pătrunderea în interiorul Pământului a reprezentat întotdeauna o piatră de încercare pentru posibilitățile tehnologice și conceptuale ale omenirii.

Fenomene enigmatice

Descoperirea complexului secret din munții Bucegi a însemnat un nesperat salt înainte, care părea să ofere o șansă extraordinară pentru elucidarea problemei despre interiorul planetei noastre. Ne-am convins însă destul de repede că lucrurile erau departe de a fi așa simple. Chiar de la început au existat tensiuni și neînțelegeri, deoarece locația se afla în România, deci americanii nu o puteau controla în mod direct.

Pe de altă parte, puțini sunt cei care înțeleg că pătrunderea în interiorul Pământului nu are legătură cu armamentul, cu strategia militară sau cu fondurile alocate. Unul dintre aspectele importante este faptul că nu orice persoană poate să se deplaseze prin cel de-al doilea tunel spre interiorul gol al planetei, ceea ce a redus dramatic numărul membrilor care au realizat expediții prin acest tunel. În plus, nu toți rezistă la întregul parcurs al expediției; *ceva* nedeterminat pare să blocheze accesul pentru unele ființe umane. Acestea resimt subit o stare generală de rău, grețuri și manifestă accese de panică. Chiar și o pregătire individuală intensă nu asigură reușita necondiționată, pentru că într-un mod straniu acele persoane nu au posibilitatea să pătrundă dincolo de o anumită zonă a tunelului sau a regiunii din interiorul planetei, în care se ajunge.

Aceste situații neobișnuite au dat naștere la anumite frustrări, dar s-a realizat destul de repede că avem de-a face cu un fenomen pe care nu îl putem controla prin

voință, arme sau tehnologie. Un fapt s-a evidențiat cu claritate atât pentru noi, cât și pentru americani: accesul în interiorul Pământului nu este ca pe maidan, iar fenomenele care însoțesc această deplasare prin cel de-al doilea tunel depășesc capacitatea de înțelegere a științei contemporane.

În ceea ce mă privește, am avut șansa să primesc explicații valoroase de la doctorul Xien și de la Cezar, care mi-au clarificat înțelegerea asupra structurii planetei noastre la interior. Într-un mod simplu și direct, doctorul Xien mi-a punctat elementele principale, atât cele de natură științifică, cât și cele ezoterice, pentru a avea o viziune clară asupra acestui subiect. Înainte de acea memorabilă discuție m-am documentat într-o anumită măsură asupra datelor științifice care există în prezent despre structura internă a Pământului și am realizat un tur al principalelor referințe legate de aceasta.

Concepția științifică modernă despre interiorul planetei noastre

În principiu, oamenii de știință cred că Pământul este solid și rigid la interior și au extins această concluzie la toate corpurile telurice din Cosmos. Ei spun că dacă planeta noastră ar fi goală în interior, atunci și celelalte planete solide ar trebui să fie la fel. Asta înseamnă că toate planetele telurice sunt fie pline și solide la interior, fie goale la interior. În această idee, nu se poate ca unele planete să fie pline, iar altele să fie goale la interior, deoarece s-a observat că atunci când masele planetare sunt comparate, densitățile lor apar ca fiind similare. De aceea, savanții au tras concluzia că planetele telurice se formează și se structurează în mod asemănător, adică ele sunt fie pline, fie goale în interior.

Din nefericire, ei au ales varianta Pământului solid și rigid la interior, ceea ce ridică multe probleme ce au rămas

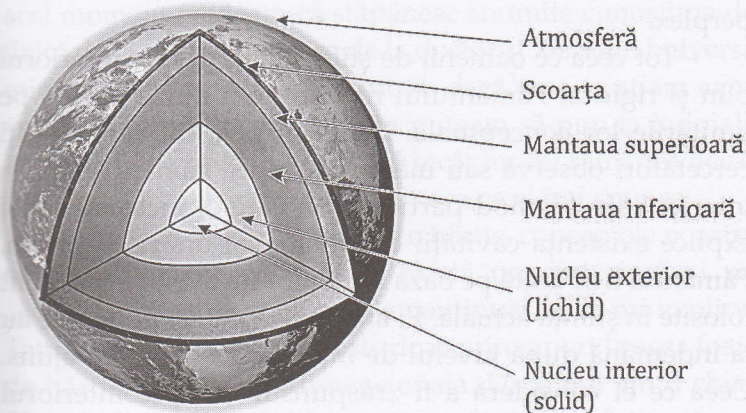
nerezolvate. Structura internă a planetei a fost „elaborată” de știință pe baza unor presupuneri și extrapolări de rezultate și pe baza măsurătorilor care au fost realizate, dar adeseori acestea furnizează rezultate stranii sau chiar contradictorii, ce nu pot fi înțelese.

În prezent, concepția științifică acceptată este aceea că în centrul Pământului se află o sferă solidă, alcătuită în principal din fier și nichel, care sunt metale cu puternice proprietăți magnetice. Această sferă solidă de metal ar reprezenta, în viziunea oamenilor de știință, *miezul* sau *nucleul interior* al Pământului. Ea este înconjurată de un strat gros de magmă, care reprezintă așa-numitul *nucleu exterior* al Pământului. Savanții afirmă că, datorită mișcării de rotație a planetei și prin dinamismul intens dintre nucleul exterior și cel interior, care este solid, la care se adaugă energia termică ce este emanată de acesta spre suprafață, se generează câmpul magnetic al Pământului.

În continuare, știința ne spune că acest ansamblu din centrul planetei, format din nucleul interior și cel exterior este înconjurat de o *manta* groasă în stare semisolidă (materie vâscoasă, adică magmă de diferite tipuri), după care, la exterior urmează ceea ce numim *scoarța terestră*, care este solidă.

În realitate, pentru fizicieni și geologi nimic nu este clar din punctul de vedere al structurii interne a planetei. Există multe date și rezultate contradictorii, care nu suportă modelul științific realizat „pe nevăzute”.

De pildă, care este sursa adevărată a câmpului magnetic al planetei noastre? Cum ia el naștere cu adevărat? În această privință, ca și în celelalte vizavi de structura internă a Pământului, se emit doar supoziții, se susțin anumite concepte și se fac aproximări, având la bază un *model ipotetic*, pe care cercetătorii l-au încropit pentru a avea totuși o idee despre ceea ce se află în interiorul planetei noastre.

Structura de principiu a interiorului planetei noastre
în viziunea științifică

Întreaga viziune este pur materialistă. Nimeni nu a făcut o „secțiune verticală” prin planetă pentru a se convinge de adevărul ipotezei pe care o emit savanții despre structura ei interioară. Cu tehnologia actuală nu s-a reușit să se foreze dincolo de 12 kilometri, dar cu toate acestea se emit păreri sigure despre ce se află în nucleul Terrei, la peste 6300 de kilometri adâncime.

Viziunea înșelătoare a „exteriorului” și „interiorului”

De aici înainte intervin explicațiile doctorului Xien. Mă aflu cu el și cu Shin Li în sala de protocol din incinta Bazei Alpha, așezați confortabil în jurul mesei ovale din mijlocul camerei. Întâlnirea avea scopul unui seminar de pregătire pentru călătoria pe care urma să o realizez cu Cezar prin cel de-al doilea tunel.

Așa după cum mi se părea firesc, am început conversația remarcând faptul că știința modernă nu concepe ideea de interior gol al planetei. Foarte curând,